

Sygn. akt IV Ka 183/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lech Mużyło (spr.)
Sędziowie	SO Barbara Gabrysz SO Włodzimierz Przysługowski
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Przemysława Turaja

Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2013 r.

sprawy **M. P. (P.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 2a k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 14 lutego 2013 r. sygn. akt II K 2029/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego **M. P.** od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 183/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 24 lutego 2013 roku warunkowo umorzył postępowanie karne wobec M. P. oskarżonego o to, że w dniu 02 czerwca 2012 roku w miejscowości M. dokonał przerobienia legitymacji szkolnej nr 75, wydanej przez Zespół Szkół nr (...)

w L. dnia 04.09.2006 r. na nazwisko C. T. w ten sposób, że do dokumentu legitymacji wkleił fotografię ze swoim wizerunkiem, **to jest**

o przestępstwo z art. 270 § 2a k.k.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. P. świadczenie pieniężne

w kwocie 100 zł (sto złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzekł przepadek przez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci legitymacji szkolnej nr 75/06, wydanej przez Zespół Szkół Nr (...) w L., ujętego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 8, pod poz. 1.

Ponadto zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty w sprawie.

Wyrok ten zaskarżył osobistą apelacją oskarżony.

Wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w sprawie z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego co do zasady zasługiwała na uwzględnienie.

W sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżony do legitymacji szkolnej przynależnej jego koledze wkleił swoją fotografię. Tego rodzaju zachowanie niewątpliwie nosi cechy czynności sprawczej przerobienia dokumentu o jakiej mowa w treści art. 270 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy dokonując ustaleń faktycznych w tej sprawie nie zwrócił jednak uwagi na bezsporny fakt, że legitymacja ta w dacie czynu oskarżonego była formalnie nieważna (k. 6).

W takiej sytuacji kluczową dla rozstrzygnięcia tej sprawy kwestię stanowi odpowiedź na pytanie, czy legitymacja ta stanowiła dokument w rozumieniu treści art. 115 § 14 k.k., a w konsekwencji czy mogła być przedmiotem przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

Powszechnie przyjmuje się, że na pojęcie dokumentu składają się trzy elementy:

1. nośnik
2. informacja (zawarta na nośniku)
3. doniosłość prawna (informacji zawartej na nośniku).

- Pierwszy element odnosi się do podłoża dokumentu, które na ogół ma postać materialną (kartka papieru) albo niematerialną (nośniki danych komputerowych).

- Drugi element odnosi się do danych zapisanych na jakimkolwiek podłożu (nośniku).

- Trzeci element stanowi zaś o istocie dokumentu, albowiem to on właśnie przesądza, czy dane zawarte na dowolnym nośniku są dokumentem czy też nie (por. między innymi Robert Zawłocki Kodeks Karny – Komentarz, wyd. C.H. Beck – 2005 r. T. II, str. 624-625).

Właśnie więc kwestia doniosłości prawnej przedmiotowej legitymacji zdaje się mieć kluczowe znaczenie w poszukiwaniu odpowiedzi, czy przy braku formalnym jej ważności można mówić o niej w kategoriach dokumentu (art. 115 § 14 k.k.).

Należy podkreślić, że legitymacja szkolna to dokument, z którym związane jest określone prawo. Potwierdza status ucznia określonej szkoły, a w dalszej konsekwencji upoważnia do różnego rodzaju udogodnień przynależnych uczniom takich jak np.: ulgi w cenach biletów komunikacji publicznej czy uprzywilejowanie przy wejściach na różnego rodzaju imprezy sportowe, kulturalne itp.

Wszystkie te jednak uprawnienia są możliwe do realizacji pod jednym zasadniczym warunkiem – legitymacja musi być formalnie ważna.

Brak ważności powoduje bowiem, że traci ona cechę doniosłości prawnej, a w konsekwencji nie przedstawia żadnej wartości w obrocie prawnym.

W świetle powyższego uprawniony zatem pozostaje pogląd, że legitymacja szkolna, której formalna ważność wygasła – z uwagi na brak cechy doniosłości prawnej nie stanowi dokumentu w rozumieniu art. 115 § 14 k.k., a tym samym nie może być przedmiotem czynu określonego w treści art. 270 § 1 k.k.

Wprawdzie w literaturze nie wyklucza się, że za dokument może być także uznany nośnik treści, którego prawne znaczenie (formalna ważność) wygasło, zaznacza się jednak, że jest to możliwe tylko w sytuacji, gdy określona osoba przypisuje takiemu dokumentowi określone znaczenie prawne (por. Kodeks karny – Komentarz pod red. A. Wąska, wyd. C.H. Beck 2005 r., str. 627).

W niniejszej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Oskarżony bowiem legitymacji tej nigdzie i nikomu nie okazywał, nie miał też zamiaru wykorzystania jej w żaden inny sposób.

Dodatkowo należy pamiętać, że M. P. w dacie czynu był uczniem tej samej szkoły, która wystawiła przedmiotową legitymację – dysponował więc takim dokumentem na swoje nazwisko, co tym bardziej wyklucza sugestie by nieważnej legitymacji zamierzał przypisywać jakiegokolwiek znaczenie prawne.

Mając więc to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu przestępstwa.

O kosztach procesu w sprawie orzeczono w oparciu o treść art. 632 pkt 2 k.p.k.